

[Átjött a szomszéd ma reggel]

Csengeta szomszéd valami bajvan
ha lapátfejevan akkorszokott
hogya benyomást lemérje rajtam
elnézést kérekhogyszabadkozok

de meginteza rohadtlapátfej
aszava elcsuklik liheg lahol
sóhaja sűrű minta madártej
és haba száján mint halálakor

hagyomhogymagára nézze arcom
hogyoöblösödjöna nyakánkobak
abevált neandervölgyi sablon
orrcimpa csigásfülfajanszfogak

készenvan két lábnyelén elindul
felismerneke ugyan a kutyák
avitéz rótvájler megapitbull
és vakarja újdonsült homlokát.

[A horpatt hüvelyt eldobta régen]

Ahorpatt hüvelyt eldobta régen
merhogynelegyen fegyvernek odva
lépked a méhektől zengőréten
ringapenge oldalán kivonva
ringakard combját véresre sebzi
ső csücsörintve füttyölni tanul
legalább pár hangotmegszerezni
a zömmje úgyis földesnyálba fül
aző kargyát aranyhajszál tartja
aző orrán cseresznyevirágpör
kutyatejtől ragacsos a talpa
zöldlegyek közt ő betűfisándor

[A nap nyaral]

A Nap nyaral azég azzurokék
a lányokat átküldték szúnyoghék
ahársvirág mint sárga hajcsipesz
fityegafán ma kerti partilesz
tán medve kedvemis meglátogat
feldobjuk együttmajd a lányokat
sipongva tolnakegy örömenét
vercsem lesz bennea szövegbetét
elkapják a nyárfák bolyhpomponát
rázzák egy bővített akkordon át
hálás vagyok legyen nagyöröm ért
egy bladiméri a kedvetekért

[Az Almafa árnya megy hanyadszor]

Az Almafa árnya megy hanyadszor
a darab ha felhő van megszakad
nyolckor kinyitja és este hatkor
pakol zárja teátrumát a Nap

áll a címszereplő hajladozva
sehol a földön fetregő árnyék
diszkrét csillárfénnyel ég a bodza
a pótszékről felállnak anyámék

és kifelé csoszog a nézősereg
a fűben száz elszórt tücsökzsabó
és összetiporva a hangszerek
dühöng a kellékes meg a szabó

a jegyszédő varjúlány magára
csippenti az árnyak maradékát
és mennek bele az éjszakába
kurjongatva a szalóki békák

az ölemben hét nyúlfi sipákol
fáznak csórók a szürke melegben
a cica ásít a kutya jámbor
szívünkben denevér szárnya rebben.

[Csak körülmények köröskörül]

Csak körülmények köröskörül
amadárkörülmény elröpül
mertegy cicóörülmény oson
keresztül a sombokorsoron
akutyakörülmény elrohan
mertakapu nyikkan hangosan
sazadott körülmények között
aszomszéd mond együdvözlömöt
ugyelátja mondja mennyi mény
ésmind kőke mind tö minta tény
csak körül van és re nincs belül
néhajön egy él véletlenül
minteza kevés beszélgetés
köszönöm már ittse voltam és

[Egyszer volt ha nem volt hát miért nem]

Egyszervolt ha nemvolt hát miértnem
botorkáltak lila gombaréten
asűrűből előbújva lopva
anyám ésaz öreg karonfogfa
megálltak pihenni egyszemer két
a tapodtathelyet megszerették
kigöngyöltek egy molyetteplédet
amit anyám régről megidézett
levetette ráncos pongyoláját
mellére cakkosravarrt kokárdák
odatűzték magukata lepkék
amókusok bajszukat kifenték
miótajárok én e rétre jöttem

lefeküdt anyám a gombacsőndben
sa karonfogfa bütykét megszorítva
e miótaírok verset írta.

[Hallom hogy jajgat most verik agyon]

Hallom hogy jajgat most verik agyon
angyalaitok az én angyalom
védember védember segíts nekem
repülök repülnék elég legyen
smíg állunk egymás iránti gyászban
odafent véres leszámolás van.

[Hát engem már futva tart az élet]

Cipőből cipőbe lépő léptek
engemet már futva tart az élet
ezért aztán lemondhattam önként
ami jár a citromról körönként
dobbanások és harákolások
nyálam forró permetében ázok
s mintha tűz a sárkányfajzat torkán
ömlik elő a vörös rekortán
nem biztat más egyedül a hálás
fussunk még tovább kicsit zihálás
nem időre nem is dobogóra
áll a stopper jár a homokóra
a célszalag téphetetlen íve
a pálya köré lett kifeszítve.

[Hogy is álljak mán hogy szembe legyek]

hogy is álljak mán hogy szembe legyek
kérdi a megfordult fejű postás
ma sehova nem viszek levelet

csak erre jártam kell a gyakorlás
most a sarkamat teszem le később
különben semmi más nem változott
az utcák házak lejtők a lépcsők
címeztek kutyák mind ugyanazok
és kétféleképpen gondolkodom
hol egyrészt hol másrésztosan
az elejem mindig a homlokom
mindegy a hátuljam bármerre van
hogyan is álljak mán hogy szembe legyek
egyrészt lejtők másrészt hosszú partok
egyrészt megjövök másrészt elmegyek
egyrészt hajlok másrészt hátranyaklok

egyrészt hajlok másrészt hátranyaklok
és ha már a lejtőt szóbahoztam
szóbahoznám lent a nagykanyart ott
ha van isten és van akkor ott van
ellenszélben zúdultam a lejtőn
szabadon két megvadult keréken
egy postás is repülhet teremtőm
galamb voltam sürgős küldetésben
és fennakadtam egy csipkebokorban
a levélké meg mint az angyalok
akiket a címzett helyre hoztam
a szélre kapva forgolódtak ott
egyrészt egyben másrészt nyakszegetten
egyrészt szembe másrészt hátranézve
egyrésztől én másrésztől mi ketten
leszünk a lejtős Bérc utca része

[Kért a sörhabból kimentett]

Kérta sörhabból kimentett fiú
slehasaltam a hálásanyához
palotája tűlevélkárpitú
udvaránmely ötszáz hangyalábhossz
akövér királynő könnyek között

smilliók nevében szólt amondat
köszönte a habból kipöcködött
életet és kérthogy csatlakozzak
befogadnak a földmelegébe
nyitvaáll előttem minden járat
várrám akirály fekete széke
növesztiegy bokor koronámat
ahogy ők nem afűszál hegyében
énsem bárhogy ágaskodva állok
nem érjük el abábot azégen
nézegetjük munda milliárdot.

[Ki jön tanácstalan s kalaptalan]

Ki jön tanácstalan s kalaptalan
csak ümmög szája összevarrva van
hiába rángatja két zseblyukát fogják csuklóját mint veszett kutyák
és a szabadnak meghagyott lábak
rémült foglyukat cipelve járnak
az én kertembe jönnek dölöngve
idehozzák az én börtönömbé
a szalmasárga kalapom alá
hogy ne üssön a nap sugara rá
ide bele pont a gyöngyvirágba
hol én állok ott áll meg a lába.

[Ma jött egy fajáték kereskedő]

Majött egy fajáték kereskedő
kérdéstem különben hogymegy a bolt
szoszo hát fajáték mégtűrhető
trollok orkok tudja ringofdelord
jobbvolna csontból csípnéka srácok
dehát kinek van maerre csontja
vagy csontrapénze úgylahogy kivárok
még birom most jönegy újszezon ha

valaki csontra vágyik várjon
rajtam nemmúlik hamunka munka
faragni továbbtart demajd az áron
variálunk annyithogy kifutsa

[Milyen jó hogy minden működik]

Milyenjóhogy minden működik
és helyén van az utolsószőgig
milyenjóhogy minden rendbevan
hogy mércelett meginta rúdarany
milyenjóhogy minden szóigaz
nem könyvekben lepréselt kertigaz
milyenjóhogy mind egyekvagyunk
hogyújra bennünk él az ősisvung
milyenjóhogy mindenki remél
mert zárt a rendszer éskering avér
milyenjóhogy megvan mindenünk
a törzsből összes végtagunk kicsüng
milyenjóhogy szívünk így dobog
csak veri ará feszített dobot.

[Mit hazudott tegnap a fenyő]

Mithazudott tegnapa fenyő
azthogy minden ágán ujjanő
megkért hajlítsama szederig
kivel egymás körmétreszelik
mert minden bokornak ujjalesz
ésmindenfa karcsú kart ereszt
a rejtett kézség hopp kisarjad
képzeljekel karomra gallyat
ésha méltóságom engedi
tanuljak aszélben lengeni
azakácnak vegyek hegedűt
mahagónifa erezetűt

aróza pedig kötögetne
tüvekbevan beleszeretve
mi nembántunk senkit majdmeglásd
csak elleszünk babrálva egymást.

[Nem tudhatni sas vagy viharkabát]

Nemtudhatni sas vagy viharkabát
pacsirta vagy gyerekcipőröpül
hogycsókarajt vagy tollaséjszakát
szállítaszél a tölgyerdő mögül
nemtudhatni odú vagy szájüvölt
kicsavart lomboság vagy csontrecseg
kérdezettvalamit vagycsak közölt
hogy beszélte hozzáda rengeteg
lomboságvagycsont odúvagyszáj
gyerekcipőkabát pacsirtasas
nemtudhatni az út szélén kiáll
miállott ribanc vagy piros pipacs.

Csendélet 2, 2011